

HRVATSKI SABOR

649

Na temelju članka 88. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O OPĆOJ SIGURNOSTI PROIZVODA

Prolašavam Zakon o općoj sigurnosti proizvoda, kojega je Hrvatski sabor donio na sjednici 20. veljače 2009. godine.

Klasa: 011-01/09-01/13

Urbroj: 71-05-03/1-09-2

Zagreb, 27. veljače 2009.

Predsjednik
Republike
Hrvatske
Stjepan Mesić,
v. r.

ZAKON

O OPĆOJ SIGURNOSTI PROIZVODA

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom propisuju opći sigurnosni zahtjevi za proizvode, obveze proizvođača i distributera, informiranje javnosti, poticanje dragovoljnih mjera te nadzor nad ispunjavanjem propisanih zahtjeva.

(2) Svrha ovoga Zakona je osigurati da se na tržište stavljaju samo sigurni proizvodi.

Članak 2.

(1) Ovaj se Zakon primjenjuje na sve proizvode koji se u smislu ovoga Zakona smatraju proizvodima.

(2) Odredbe ovoga Zakona primjenjuju se kad poseban propis ne uređuje područje sigurnosti određenoga proizvoda.

(3) Ako poseban propis uređuje područje sigurnosti određenog proizvoda, ovaj se Zakon primjenjuje samo na aspekte i rizike, odnosno vrste rizika za taj proizvod, koji nisu uređeni tim posebnim propisom.

Članak 3.

Ovaj se Zakon ne primjenjuje na rabljene proizvode koji se isporučuju kao antikviteti ili na proizvode koji moraju biti popravljani ili prerađeni prije njihove uporabe, pod uvjetom da dobavljač o tome jasno obavijesti osobu kojoj je proizvod isporučen.

Članak 4.

Pojmovi koji se upotrebljavaju u smislu odredaba ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:

1. »*Proizvod*« označava bilo koji proizvod, uključujući i proizvod u okviru pružanja usluga, koji je namijenjen potrošačima ili koji bi u razumno predvidljivim uvjetima potrošači mogli upotrijebiti, čak i ako im nije namijenjen, te koji je isporučen ili dostupan, uz plaćanje ili besplatno, u okviru neke trgovačke djelatnosti, bez obzira na to je li nov, rabljen ili prerađen.

2. »*Sigurni proizvod*« označava bilo koji proizvod koji u normalnim ili razumno predvidljivim uvjetima uporabe, uključujući trajanje i po potrebi stavljanje u uporabu, zahtjeve za ugradbu i održavanje, ne predstavlja nikakav rizik ili samo najmanji rizik spojiv s uporabom proizvoda te koji se smatra prihvatljivim i sukladnim s visokom razinom zaštite sigurnosti i zdravlja ljudi, posebno uzimajući u obzir sljedeće elemente:

– karakteristike proizvoda, osobito njegov sastav, pakiranje, upute za sklapanje te po potrebi ugradbu i održavanje,

– utjecaj nekog proizvoda na druge proizvode u slučaju kad se razumno može predvidjeti da će se on upotrebljavati s drugim proizvodima,

– predstavljanje proizvoda, njegovo označavanje, upozorenja i upute za njegovu uporabu i uklanjanje i sve druge oznake ili obavijesti koje se odnose na taj proizvod,

– kategorije potrošača koji su izloženi riziku kad upotrebljavaju određeni proizvod, osobito djeca i starije osobe.

Mogućnost postizanja više razine sigurnosti ili dostupnost drugih proizvoda koji predstavljaju manji rizik ne čini dovoljan razlog da se neki proizvod smatra opasnim.

3. »*Opasan proizvod*« je svaki proizvod koji nije sukladan s definicijom iz točke 2. stavka 1. ovoga članka.

4. »*Ozbiljan rizik*« označava svaki rizik koji zahtijeva brzo djelovanje nadležnog tijela, uključujući i rizik čije posljedice nisu trenutačne.

5. »*Proizvođačem*« se smatra:

– proizvođač proizvoda čije je sjedište u Republici Hrvatskoj i svaka druga pravna ili fizička osoba koja se predstavlja kao proizvođač stavljanjem na proizvod svojega imena, svojega zaštitnog znaka ili kojega drugoga razlikovnog znaka, ili onaj koji prerađuje proizvod,

– ovlašteni zastupnik ili predstavnik proizvođača kad proizvođač nema sjedište u Republici Hrvatskoj ili uvoznik proizvoda kad proizvođač nema predstavnika ili ovlaštenog zastupnika kojem je sjedište u Republici Hrvatskoj,

– svaka druga pravna ili fizička osoba u opskrbnom lancu, u mjeri u kojoj njezine djelatnosti mogu utjecati na sigurnosne karakteristike proizvoda,

– proizvođač proizvoda čije je sjedište u državi članici Europske unije i svaka druga pravna ili fizička osoba koja se predstavlja kao proizvođač stavljanjem na proizvod svojega imena, svojega zaštitnog znaka ili kojega drugoga razlikovnog znaka, ili onaj koji prerađuje proizvod,

– ovlašteni zastupnik ili predstavnik proizvođača kad proizvođač nema sjedište u nekoj državi članici Europske unije ili uvoznik proizvoda kad proizvođač nema predstavnika ili ovlaštenog zastupnika kojemu je sjedište u nekoj državi članici Europske unije.

6. »Distributer« označava svaku pravnu ili fizičku osobu koja sudjeluje u opskrbnom lancu čija djelatnost ne utječe na sigurnosne karakteristike proizvoda.

7. »Povrat proizvoda od potrošača« označava svaku trajnu ili privremenu mjeru usmjerenu na vraćanje opasnoga proizvoda koji je proizvođač ili distributer već isporučio potrošaču ili ga učinio dostupnim potrošaču.

8. »Povlačenje proizvoda« označava svaku mjeru kojoj je cilj spriječiti distribuciju, izlaganje ili nuđenje opasnog proizvoda,

9. »Opasna imitacija« je proizvod zavaravajućeg izgleda, koji nije hrana, a ima oblik, miris, boju, vanjski izgled, ambalažu, oznake, obujam ili veličinu koji potrošača, posebice djecu, dovodi u zabunu da ga zamijeni za hranu i zbog toga ga stavlja u usta ili proguta, što može predstavljati opasnost i uzrokovati, primjerice gušenje, trovanje te perforiranje ili opstrukciju probavnog trakta.

10. »Europska norma« je norma dostupna javnosti koju je prihvatila koja europska normirna organizacija.

11. »Hrvatska norma« je norma dostupna javnosti koju je prihvatilo hrvatsko nacionalno normirno tijelo.

II. OPĆI SIGURNOSNI ZAHTEVI ZA PROIZVODE

Članak 5.

(1) Proizvođač je obvezan stavljanje na tržište samo sigurne proizvode.

(2) U smislu stavka 1. ovoga članka proizvod se smatra sigurnim kada je, ako ne postoje posebna pravila Europske zajednice o sigurnosti tog proizvoda, sukladan posebnim propisima

koji su u skladu s Ugovorom o Europskoj zajednici, a posebno njegovim člancima 28. i 30. i koji utvrđuju zdravstvene i sigurnosne zahtjeve koje proizvod mora zadovoljavati da bi bio stavljen na tržište.

(3) U smislu stavka 1. ovoga članka, ako nema odgovarajućih tehničkih propisa, pretpostavlja se da je proizvod siguran s obzirom na rizike i kategorije rizika obuhvaćene odgovarajućim hrvatskim normama kad je sukladan hrvatskim normama kojima su prihvaćene europske norme, čiji je popis objavljen u »Narodnim novinama«.

(4) Ako nema pravila, odnosno normi iz stavka 2. i 3. ovoga članka, sukladnost proizvoda s općim sigurnosnim zahtjevima ocjenjuje se na osnovi sljedećih elemenata, kada oni postoje:

1. hrvatske norme kojima su prihvaćene odgovarajuće europske norme različite od onih navedenih u stavku 3. ovoga članka,

2. ostale hrvatske norme,

3. preporuke Europske komisije koje daju upute za ocjenu sigurnosti proizvoda,

4. pravila dobre prakse u području sigurnosti proizvoda koja su na snazi u dotičnom sektoru,

5. trenutačna razina znanosti i tehnike,

6. razina sigurnosti koju potrošači objektivno očekuju.

(5) Zabranjeno je proizvoditi, uvoziti, izvoziti, oglašavati ili stavljati na tržište proizvode iz članka 4. točke 3. i točke 9. ovoga Zakona.

(6) Čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove opće sigurnosti proizvoda u suradnji s hrvatskim nacionalnim normirnim tijelom objavit će, i po potrebi ažurirati, u »Narodnim novinama«, popis oznaka hrvatskih normi iz stavka 3. ovoga članka.

Članak 6.

(1) Nadležno tijelo iz članka 11. ovoga Zakona rješenjem će zabraniti stavljanje na tržište proizvoda, odnosno odrediti njihovo povlačenje s tržišta i /ili povrat proizvoda od potrošača ako utvrdi da ti proizvodi, iako ispunjavaju odredbe članka 5. stavka 2. do 4. ovoga Zakona, ugrožavaju sigurnost i zdravlje potrošača i drugih korisnika.

(2) U roku od 20 dana od dana objave odluke Europske komisije u službenom glasilu Europskih zajednica kojom se zabranjuje, odnosno ograničava stavljanje na tržište i izvoz određenog proizvoda ili serije proizvoda koji predstavljaju ozbiljnu opasnost, čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove opće sigurnosti proizvoda naredbom će propisati način postupanja proizvođača odnosno distributera.

(3) Nadležno tijelo iz članka 11. ovoga Zakona pri nadzoru provedbe naredbe iz stavka 2. ovoga članka ima ovlasti poduzeti sve mjere iz članka 11. ovoga Zakona.

III. OBVEZE PROIZVOĐAČA I DISTRIBUTERA

Članak 7.

(1) Da bi sigurnost proizvoda bila zajamčena, proizvođači moraju:

- obavijestiti potrošače i druge korisnike priloženim uputama za uporabu i drugim potrebnim obavijestima, kako bi potrošači i drugi korisnici mogli ocijeniti rizike svojstvene proizvodu tijekom njegove normalne ili razumno predvidljive uporabe kad takvi rizici nisu odmah zamjetljivi bez odgovarajućeg upozorenja, te poduzeti mjere opreza protiv tih rizika,
- u skladu s karakteristikama proizvoda koje isporučuju, poduzeti mjere koje im omogućuju pravodobno obavješćivanje o opasnostima koje ti proizvodi mogu predstavljati te poduzimati odgovarajuće mjere, po potrebi i povlačenje proizvoda s tržišta ili povrat proizvoda od potrošača, kako bi se izbjegli rizici,
- poduzeti mjeru povrata proizvoda od potrošača samo u krajnjem slučaju kada druge mjere nisu dovoljne za sprječavanje određenih rizika, kada smatraju prijeko potrebnim ili kada su to prisiljeni učiniti nastavno na mjeru koju je poduzelo nadležno tijelo.

(2) Mjere iz stavka 1. podstavka 2. ovoga članka uključuju:

- isticanje naziva i sjedišta proizvođača na proizvodu ili ambalaži, te označavanje proizvoda na način da ga je moguće jasno identificirati,
- u svim slučajevima, kada je to potrebno, provođenje ispitivanja uzoraka proizvoda koji su stavljeni na tržište, razmatranje pisanih prigovora te, po potrebi vođenje evidencije pisanih prigovora i obavješćivanja distributera o poduzetim aktivnostima.

(3) Aktivnosti iz stavka 2. podstavka 2. ovoga članka proizvođači poduzimaju dragovoljno ili na zahtjev nadležnog tijela iz članka 11. ovoga Zakona.

(4) Obavijesti iz stavka 1. podstavka 1. ovoga članka ne oslobađaju proizvođača od ispunjenja ostalih obveza određenih ovim Zakonom.

(5) Da bi sigurnost proizvoda bila zajamčena, distributeri moraju postupati s dužnom pažnjom pri poduzimanju mjera kojima pridonose primjeni sigurnosnih zahtjeva, osobito ne smiju isporučivati proizvode za koje znaju ili bi morali znati na temelju obavijesti koje posjeduju i kao profesionalci da ne zadovoljavaju sigurnosnim uvjetima, odnosno moraju sudjelovati u praćenju sigurnosti proizvoda stavljenih na tržište, prenositi obavijesti koje se tiču rizika proizvoda, čuvati i dati dokumente potrebne za praćenje podrijetla proizvoda te u granicama svojih djelatnosti surađivati s nadležnim tijelima i proizvođačima radi poduzimanja mjera za sprječavanje opasnosti.

(6) Kad proizvođači i distributeri znaju ili su dužni znati da proizvod koji su stavili na tržište predstavlja rizik za potrošača te da nije sukladan s općim sigurnosnim zahtjevima, o istom će odmah izvijestiti nadležno tijelo iz članka 11. ovoga Zakona, navodeći pri tome što su poduzeli kako bi se spriječio rizik za potrošača.

(7) Ako proizvođači i distributeri ocijene da postoji stvarni rizik, obavijest iz stavka 6. ovoga članka mora sadržavati:

- podatke koji omogućuju identifikaciju proizvoda ili njegove serije,
- potpun opis rizika koji predstavlja taj proizvod,
- sve dostupne informacije potrebne za sljedivost proizvoda,
- opis radnji provedenih za ograničavanje rizika.

(8) Oblik i sadržaj obavijesti iz stavka 6. ovoga članka propisat će pravilnikom čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove opće sigurnosti.

(9) Proizvođači i distributeri dužni su surađivati s nadležnim tijelom iz članka 11. ovoga Zakona u poduzimanju mjera kako bi se izbjegli rizici koje predstavljaju proizvodi koje isporučuju ili su već isporučeni.

(10) Ako proizvođač, odnosno distributer u roku koji ne smije biti duži od 10 radnih dana od poziva na suradnju, ne ispuní sve potrebno za ispunjenje svojih obveza, nadležno tijelo će odmah poduzeti potrebne mjere iz članka 11. ovoga Zakona.

INFORMIRANJE JAVNOSTI

Članak 8.

(1) Nadležno tijelo iz članka 11. ovoga Zakona učinit će dostupnim javnosti informacije kojima raspolaže, a odnose se na proizvode opasne za sigurnost i zdravlje potrošača, poglavito informacije o identifikaciji proizvoda, prirodi opasnosti i poduzetim mjerama.

(2) Informacije iz stavka 1. ovoga članka neće biti dostupne javnosti ukoliko se iste, sukladno posebnom propisu, smatraju poslovnom tajnom.

(3) Poslovnom tajnom, sukladno posebnom propisu, ne mogu se smatrati informacije vezane za sigurnosne karakteristike proizvoda koje moraju biti dostupne javnosti u cilju zaštite zdravlja i sigurnosti potrošača.

(4) Čuvanje poslovne tajne iz stavka 3. ovoga članka ne utječe na razmjenu informacija između nadležnih tijela u Republici Hrvatskoj.

(5) Čuvanje poslovne tajne iz stavka 3. ovoga članka ne utječe na razmjenu informacija između nadležnih tijela Republike Hrvatske i nadležnih tijela država članica Europske unije, odnosno Europske komisije.

(6) Nadležna tijela iz stavka 4. i 5. ovoga članka kada zaprime informaciju označenu kao poslovna tajna, dužna su osigurati čuvanje te informacije.

POTICANJE DRAGOVOLJNIH MJERA

Članak 9.

Središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove opće sigurnosti proizvoda sustavno potiče dragovoljno djelovanje proizvođača i distributera slijedom odredaba ovoga Zakona te

podupire stvaranje pravila dobre prakse u određenim sektorima sigurnosti proizvoda s ciljem stavljanja sigurnih proizvoda na tržište.

SUSTAV BRZE RAZMJENE OBAVIJESTI

Članak 10.

Vlada Republike Hrvatske uredbom će propisati sadržaj i postupak obavješćivanja drugih tijela državne uprave, međunarodnih subjekata i javnosti o rizicima koje mogu predstavljati proizvodi za zdravlje i sigurnost ljudi, odnosno o svim poduzetim mjerama sukladno odredbama ovoga Zakona.

IV. INSPEKCIJSKI NADZOR

Članak 11.

(1) Inspekcijski nadzor nad provođenjem ovoga Zakona obavlja Državni inspektorat (u daljnjem tekstu: inspektori) u skladu s ovlastima određenim ovim Zakonom i posebnim propisima.

(2) Inspektori imaju, osim ovlasti za poduzimanje mjera koje proizlaze iz posebnih propisa koji se odnose na njihov rad, na temelju ovoga Zakona dodatne ovlasti da:

1. za svaki proizvod:

- obavljaju preglede karakteristika koje utječu na sigurnost čak i nakon stavljanja proizvoda na tržište kao sigurnog, a koji se obavljaju u potrebnom opsegu do krajnje faze uporabe, odnosno korištenja proizvoda,
- zahtijevaju potrebne informacije od proizvođača odnosno distributera, odnosno svih strana kojih se to tiče,
- uzimaju uzorke za obavljanje provjere sigurnosti.

2. za svaki proizvod koji može predstavljati rizik u određenim uvjetima:

- narede da je označen s primjerenim, jasno napisanim i lako razumljivim upozorenjima na hrvatskom jeziku o rizicima koje proizvod može predstavljati,
- narede ispunjavanje uvjeta za stavljanje proizvoda na tržište kako bi bio siguran,

3. za svaki proizvod koji bi mogao predstavljati rizike za određene osobe:

- narede da te osobe budu pravodobno i na prikladan način upozorene na rizike, uključujući i objavljivanje posebnih upozorenja,

4. za svaki proizvod koji bi mogao biti opasan:

- privremeno zabrane, u razdoblju potrebnom za različite preglede, provjere i procjene sigurnosti, isporuku, ponudu isporuke, oglašavanje ili izlaganje,

5. za svaki opasan proizvod:

- zabrane njegovo stavljanje na tržište i narede odgovarajuće mjere potrebne da se osigura poštivanje tih zabrana,

6. za svaki opasan proizvod koji je već na tržištu:

- narede ili organiziraju njegovo trenutačno i djelotvorno povlačenje i upozore potrošače na rizike koje on predstavlja,

- narede ili usklađuju ili, ako je to nužno, organiziraju s proizvođačima i distributerima njihov povrat od potrošača i njegovo uništavanje u odgovarajućim uvjetima.

7. narede izručivanje proizvoda potrošaču u ispravnom stanju, a čiji je primjerak uzrokovao štetu.

(3) Inspektori mogu poduzeti mjere iz stavka 2. ovoga članka prema:

- proizvođačima,

- distributerima, u okviru njihove djelatnosti, a osobito prema onom koji je odgovoran za prvo stavljanje proizvoda na tržištu Republike Hrvatske,

- svakoj drugoj pravnoj ili fizičkoj osobi, kad se to pokaže potrebnim, s ciljem suradnje u radnjama poduzetim da bi se izbjegli rizici koje izaziva proizvod.

(4) U slučaju da proizvodi predstavljaju ozbiljan rizik, inspektori su ovlašteni poduzeti sve potrebne postupke za hitnu primjenu odgovarajućih mjera naročito onih koje se navode u točkama 2. do 6. stavka 2. ovoga članka.

(5) Kad inspektori poduzimaju mjere iz stavka 2. ovoga članka, a osobito one koje se navode u točkama 4. do 6., moraju postupati tako da provode te mjere na način razmjern ozbiljnosti rizika i vodeći računa o načelu opreznosti, odnosno da poduzeta mjera mora biti primjerena naravi prijeteće opasnosti ili rizika.

(6) Inspektori će poduzeti mjeru povrata proizvoda od potrošača samo u krajnjem slučaju kada druge mjere nisu dovoljne za sprječavanje određenih rizika.

(7) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka može se u roku od 8 dana od dana dostave rješenja izjaviti žalba.

(8) Žalba protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.

(9) Ako nadležno tijelo iz stavka 1. ovoga članka ne raspolaže potrebnim stručnim znanjem ili opremom za provedbu potrebnih pregleda ili ispitivanja iz stavka 2. ovoga članka, može povjeriti provedbu pojedinih radnji u okviru inspekcijskog nadzora osposobljenoj ustanovi.

(10) Troškove inspekcijskoga postupka koji su nastali pri provedbi postupka inspekcijskog nadzora snosi proizvođač, ako se pokaže da proizvod nije bio siguran uslijed propusta ili pogreške učinjene od strane proizvođača.

(11) Odredbe stavka 2. do 10. ovoga članka primjenjuju se i na proizvode iz članka 4. točke 9. ovoga Zakona.

Članak 12.

Nadležno tijelo iz članka 11. ovoga Zakona provodi inspekcijski nadzor opće sigurnosti proizvoda na tržištu, a posebice:

- donosi, periodično ažurira te provodi sektorske programe inspekcijskog nadzora s obzirom na kategoriju proizvoda ili rizika te prati aktivnosti i rezultate nadzora,
- prati pisane prigovore koji se odnose na sigurnost proizvoda,
- prati i ažurira znanstveno i tehničko znanje glede sigurnosti proizvoda,
- redovito provjerava i procjenjuje funkcioniranje sustava inspekcijskog nadzora i njegove učinkovitosti te, po potrebi, revidira postojeće pristupe i organizacije inspekcijskog nadzora.

PODNOŠENJE PRIGOVORA NA SIGURNOST PROIZVODA

Članak 13.

(1) Potrošači i /ili druge zainteresirane strane mogu podnositi nadležnom tijelu iz članka 11. ovoga Zakona pisane prigovore vezane uz sigurnost proizvoda.

(2) Na postupak po pisanim prigovorima potrošača i/ili drugih zainteresiranih strana u odnosu na opću sigurnost proizvoda na odgovarajući način primjenjuju se odredbe Zakona o Državnom inspektoratu (»Narodne novine«, br. 116/08.).

V. PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 14.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 250.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako:

- u suprotnosti sa člankom 5. stavkom 1. ovoga Zakona stavi na tržište proizvode koji nisu sigurni,
- u suprotnosti sa člankom 5. stavkom 5. ovoga Zakona proizvodi, uvozi, izvozi, oglašava i stavi na tržište opasan proizvod, odnosno opasnu imitaciju,
- u suprotnosti sa člankom 7. ovoga Zakona ne obavijesti na odgovarajući način potrošače i druge korisnike, ne poduzme odgovarajuće mjere kako bi oni izbjegli opasnost, ne čuva dokumente potrebne za praćenje podrijetla proizvoda i ne surađuje s nadležnim tijelom iz članka 11. ovoga Zakona,
- u suprotnosti sa člankom 11. ovoga Zakona ne postupi u skladu s izvršnim rješenjima nadležnog tijela.

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i fizička osoba – obrtnik novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 30.000,00 kuna.

VI. PODREDNA PRIMJENA OSTALIH PROPISA

Članak 15.

Ako ovim Zakonom nije drukčije određeno, na postupak iz članka 6. stavka 1. i članka 11. ovoga Zakona na odgovarajući se način primjenjuju odredbe Zakona o Državnom inspektoratu (»Narodne novine«, br. 116/08.).

VII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 16.

Vlada Republike Hrvatske donijet će uredbu iz članka 10. ovoga Zakona u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 17.

Čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove opće sigurnosti proizvoda objavit će u »Narodnim novinama« popis oznaka normi iz članka 5. stavka 3. i pravilnik iz članka 7. stavka 8. ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 18.

Prekršajni postupci koji su pokrenuti do dana stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama propisa koji su bili na snazi do dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 19.

(1) Do dana objave popisa oznaka normi iz članka 5. stavka 3. ovoga Zakona ostaje na snazi Popis hrvatskih normi u području opće sigurnosti proizvoda objavljen u »Narodnim novinama«, br. 73/08.

(2) Do dana stupanja na snagu propisa iz članka 16. ovoga Zakona primjenjivat će se Uredba o sustavu razmjene obavijesti u pogledu proizvoda koji predstavljaju rizik za zdravlje i sigurnost potrošača objavljena u »Narodnim novinama«, br. 138/06.

Članak 20.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o općoj sigurnosti proizvoda (»Narodne novine«, br. 158/03. i 107/07.).

Članak 21.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim odredbi članka 4. točke 5. podstavka 4. i 5., članka 5. stavka 4. točke 3., članka 6. stavka 2. i

3. i članka 8. stavka 5. koje stupaju na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

Klasa: 383-01/09-01/01

Zagreb, 20. veljače 2009.

HRVATSKI SABOR

Predsjednik
Hrvatskoga
sabora
Luka Bebić, v. r.